

Quan els treballadors fan vaga, no és que no vulguin treballar, sinó que volen fer-ho en millors condicions.

Francesc Layret

Lluita

obrera

Òrgan de la Comissió Obrera Nacional de Catalunya

núm. 196 setembre-octubre 2009

Hem de sortir enfortits de la crisi

Trenquem el bloqueig de la patronal!

Nou model de finançament de Catalunya

Més autogovern al servei de les persones

Joan Carles Gallego Herrera

L'important augment de població a Catalunya en els darrers anys posava de manifest les deficiències del model de finançament anterior.

Amb la plena transferència de les competències d'educació, sanitat i serveis socials, es donava la paradoxa que Catalunya, una comunitat amb una alta capacitat fiscal, per sobre de la mitjana, disposava d'uns recursos per habitant inferiors a la mitjana, la qual cosa provocava una desigual cobertura dels serveis transferits. El model acordat vol superar aquesta situació injusta, que afectava sobretot els sectors socials amb menys recursos, ja que són els que més depenen de l'acció del sector públic per

descentralització política administrativa que obre la Constitució amb l'aprovació, el desplegament i la renovació dels estatuts d'autonomia. El nou model de finançament no només adequa les quantitats que reben les diferents comunitats autònomes, sinó que mostra el model d'Estat cap al qual avancem, un model d'Estat més descentralitzat, més federalitzat, en el qual el Govern central ha de comptar, per desplegar determinades polítiques, amb el concurs de les autonomies, les quals són titulars de competències i d'un volum important dels recursos econòmics. El model ha de permetre que la diferent capacitat fiscal de cada autonomia, exercitada des de la coresponsabilitat, es tradueixi en disponibilitat de recursos per gestionar l'autogovern i que l'exercici de la solidaritat interterritorial garanteixi la igualtat de recursos per habitant per a la prestació dels serveis bàsics –educació, sanitat i serveis socials.

El nou model de finançament amplia l'autogovern fiscal de Catalunya amb més recursos, en correspondència amb la nostra capacitat tributària, i permet garantir les inversions que Catalunya necessita, i possibilita que la Generalitat disposi dels instruments previstos en l'Estatut per ampliar la capacitat de decisió i de gestió dels impostos que paguen els ciutadans i ciutadanes de Catalunya. L'acord arriba en un moment econòmic i social amb alts nivells d'atur i pèrdua d'activitat econòmica. Els recursos obtinguts s'han d'aplicar a polítiques socials i a promoure inversions directes de reactivació econòmica. El nou finançament s'ha de traduir en més polítiques públiques al servei de les persones i de l'ocupació. La situació econòmica i social que vivim requereix una política

fiscal expansiva i sense retalls pressupostaris, i per tant els recursos addicionals no es poden destinar ni a eixugar el dèficit ni a reduir l'endeutament.

El nou model de finançament, perquè funcioni, necessita d'un sistema fiscal just i progressista –qui més té, més paga–, per garantir els ingressos suficients per a la despesa social necessària, i ha de servir també per redistribuir la riquesa. Caldrà revisar el sistema fiscal i introduir una major imposició a les grans fortunes, amb algun impost específic i amb un tipus de gravamen superior, com ja fan a França o Gran Bretanya, i lluitar contra el frau fiscal, si volem garantir més ingressos públics per fer més despesa pública.

LA SENTÈNCIA DE L'ESTATUT

Tancat l'acord de finançament, ens manca conèixer la sentència del Tribunal Constitucional, en el moment de tancar aquesta edició de *Lluita Obrera*. Malauradament, qui va impugnar l'Estatut està deslegitimant la funció del Tribunal Constitucional, ja que una cosa és promoure un recurs sobre la constitucionalitat dels desplegaments estatutaris, i una altra determinar la constitucionalitat d'una llei que és expressió de la voluntat democràtica dels representants de la ciutadania de Catalunya, que l'han aprovada les Corts Generals i que s'ha ratificat en referèndum pel poble de Catalunya.

Veurem què ens diu la sentència, si finalment es fa pública. S'ha de tancar ja aquest capítol i retornar al debat sobre l'acció política del Govern de Catalunya, sobre els problemes reals de la gent i com els abordem amb polítiques diferenciades, més o menys liberals, més o menys socials, més o menys inclusives,

El nou model de finançament amplia l'autogovern fiscal de Catalunya amb més recursos i permet garantir les inversions que Catalunya necessita.

cobrir les seves necessitats socials. L'acord de finançament forma part del procés de descentralització fiscal de l'Estat espanyol, conseqüència de la

més o menys excloents, etc., debats que ens permetin recuperar la confiança en el funcionament de les institucions democràtiques i en la possibilitat d'influenciar amb el vot una o una altra manera d'abordar els nostres problemes quotidians.

CCOO apostem per aprofundir en l'autogovern, ja que és una potent eina per atendre millor les persones i donar respostes més acurades a les seves necessitats. Un autogovern proper permet també vetllar pels equilibris territorials i pel desenvolupament econòmic i social. La història ensenya que l'Estat uniformat no facilita el ple desenvolupament de les potencialitats territorials i socials i que és més fàcil respondre en la proximitat. Per això, més autogovern, més descentralització política administrativa. És una clara reivindicació de CCOO des del propi moment fundacional.

CCOO celebra la Diada Nacional

Un any més, CCOO de Catalunya ha participat en els actes de celebració de la Diada Nacional de Catalunya, l'11 de Setembre.

Encapçalada pel secretari general, Joan Carles Gallego, una delegació del sindicat s'ha manifestat fins al monument a Rafael Casanova, on ha realitzat una ofrena floral de la mateixa manera que la resta d'entitats cíviques, socials i polítiques més representatives de Catalunya.

A més, amb motiu de la Diada i dins el Seminari Salvador Seguí, CCOO també ha organitzat la jornada "Mercat, globalització i nació", que ha comptat amb la participació del conseller d'Economia i Finances de la Generalitat, Antoni Castells, i diversos actes culturals en diferents poblacions de Catalunya.

© MJ Mora

Lluita
obrera

CCOO

DIRECTOR

Emili Rey i Baldó

CONSELL EDITOR

R. Bellera, C. Bertran, R. Bofill, E. Boixadera, N. Caelles, M. Contijoch, M. García Biel, X. González, D. Llobet, E. París, T. Pérez, J.M. Romero

SECRETÀRIA DE REDACCIÓ I MAQUETACIÓ

Anna Segura Cintas

FOTOGRAFIA

MJ Mora, Antonio Rosa D. García, Sergi Ramos

IL·LUSTRACIÓ PORTADA

Roger Velázquez

CORRECCIÓ

Servei Lingüístic CONC

EDITA

Comissió Obrera Nacional de Catalunya

REDACCIÓ

Via Laietana, 16, 5a planta, 08003 Barcelona, tel. 93 481 29 05 fax: 93 315 17 24

ADREÇA ELECTRÒNICA

comunicacio@ccoo.cat web: www.ccoo.cat

IMPRIMEIX

LITOGRAFIA ROSÉS

DIPÒSIT LEGAL

B 10298/78

Tardor amb mobilitzacions

Ja fa un any que els treballadors i les treballadores estem patint la crisi econòmica en forma d'atur, expedients de regulació d'ocupació i una situació de recessió molt important. I mentre l'economia mundial presenta indicis de recuperació, al nostre país encara no es produeixen. És la conseqüència de les febleses del model de creixement dels darrers anys, centrat a competir amb costos baixos, en la creació de molta ocupació poc qualificada i en una forta dependència del sector de la construcció.

En aquesta situació la patronal continua volent aprofitar la crisi per aplicar les seves propostes de sempre: rebaixes d'impostos i cotitzacions i retallades de drets i prestacions, promovent una reforma laboral que retalla drets laborals i posa en perill la negociació col·lectiva i la protecció social i jurídica dels treballadors i les treballadores. I com que no ho ha aconseguit en el marc del "diàleg social", ara ho vol aplicar per la via dels fets, incomplint els compromisos pactats en la negociació col·lectiva, en especial els salarials, i bloquejant la renovació de molts convenis.

A CCOO, com ja vàrem dir abans de l'estiu, amb aquestes propostes, ens trobaran de cara, i per això ens mobilitzem. No estem disposats al fet que els treballadors i les treballadores, que no són els causants de la crisi, continuïn pagant-ne les conseqüències. Les organitzacions empresarials d'aquest país han d'entendre que per ser més competitius i productius no podem aplicar les velles receptes de sempre, sinó que cal apostar per la transformació de les nostres empreses a partir de la innovació, la formació i la qualitat dels productes. Aquesta és l'estratègia dels països del nostre entorn i ja estan sortint de la crisi. Potser n'haurien de prendre nota.

Joan Majó

“Hauríem d'estar tres anys sense fer cap pis més”

Què no es creu en Joan Majó del que s'ha dit de la crisi i les causes que l'han provocada?

No em crec que el fet que uns quants milers de famílies americanes deixin de pagar les quotes de les seves hipoteques pugui enfonsar tot el sistema financer mundial. Si una ventada forta enfonsa un edifici hi ha més culpa de l'edifici que no pas de la ventada. No m'ho crec, en no rebre explicacions completes i per mi les més importants. Si la raó de la crisi ha estat l'enfonsament del sistema financer mundial, aquest sistema devia ser molt feble i per tant tampoc em crec que això no es veïés venir. Si tu tens un edifici feble i ho saps, també saps que un dia farà vent i es pot enfonsar. Aquí no estem analitzant suficientment a fons tot el que està passant, no hem anat a les causes més profundes i per això la gent està desorientada i no s'ho acaba de creure, i no hi ha res pitjor per sortir d'una crisi que no saber ben bé què passa.

Ara molts dels que han estat els responsables de la crisi ofereixen les receptes per sortir-ne.

Sí, però en el cas espanyol, el diagnòstic era molt diferent. Als Estats Units, a la Gran Bretanya, a Alemanya... molts bancs s'han quedat sense capital i si no s'han enfonsat del tot és perquè els governs respectius hi han injectat novament capital. Això a Espanya no ha passat, la crisi no ha estat financera perquè els bancs espanyols no han comprat els actius tòxics que han anat comprant els bancs internacionals, fonamentalment perquè no tenien diners per fer-ho. Aquí hi havia una manca d'estalvi intern, però tanmateix un gran consum i una gran inversió, que ha fet que les famílies espanyoles no hagin estalviat però que sí que s'hagin endeutat. Els bancs i les caixes no rebien diners, en donaven, i per això els havien

Joan Majó va ser ministre d'Indústria i Energia i director general de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió. Enginyer industrial, ha publicat recentment el llibre *No m'ho crec*, en el qual s'endinsa en les causes que han provocat la crisi i dóna pistes per sortir-ne en millors condicions.

d'anar a buscar a fora. No tenien diners per comprar actius tòxics. Quan això s'ha tallat s'ha tancat també l'aixeta del crèdit i s'ha enfonsat l'economia. La manca de liquiditat de bancs i caixes ha fet que les empreses no tinguin crèdits, que no es donin hipoteques. La nostra és una crisi de model equivocada de creixement.

Vostè ha anunciat que Espanya trigarà molt més a sortir de la crisi que països com Alemanya, França o els Estats Units.

Una crisi financera és fàcil d'arreglar. Es torna a posar el capital als bancs i un cop recapitalitzats pels governs tornarà a haver-hi una situació normalitzada amb crèdits i dinàmica econòmica. Quan em diuen que en un any la crisi financera mundial estarà acabada jo m'ho crec. La crisi espanyola no s'arregla posant diners en els bancs, és una crisi que demana reactivar l'economia, perquè a Espanya la crisi ha provocat dos milions d'aturats, més que en altres països. A Espanya l'atur és conseqüència de la dinàmica que hi havia en un sector concret que estava produint uns béns que no es necessitaven, com eren els pisos, i el que no hem de fer és reactiva-ho. El nostre problema és més profund, ja que quan la crisi financera mundial s'acabi, nosaltres hem d'iniciar un procés de reactivació de l'economia, no per anar allà on érem, sinó inventant nous llocs de treball per a tota aquesta gent que feia unes coses que ara no han de seguir fent.

I tenim una estructura empresarial preparada per crear una base productiva potent i de futur?

Jo crec que sí. Ara bé, si la crisi financera pot trigar un any a marxar, l'espanyola en trigarà uns quants més. Nosaltres tindrem una segona dificultat, ja que també patirem una crisi financera espanyola. Moltes de les nostres entitats tenen deixats els diners a promotors immobiliaris, constructors, gent que es comprava cases i pisos, i molts d'aquests diners no els cobriran. I el que van patir els bancs estrangers amb una forta morositat ara passarà a Espanya. Tindrem una etapa de recuperació més difícil.

Tenim la impressió que érem més rics del que ho som realment, amb un consum exagerat...

Llàstima que la crisi financera internacional no hagués arribat dos anys abans

perquè ens hauria impedit continuar fent més animalades. A Espanya es necessiten 300.000 pisos cada any i ara en tenim un estoc d'1.200.000. En termes industrials, tenim en els magatzems la producció de quatre anys. Hauríem d'estar uns tres anys sense fer cap pis més. Costa molt reactivar un país quan un sector tan gran és el problema. A Alemanya el sector immobiliari representa el 5% del PIB i aquí hem arribat al 16%. És la típica bombolla. Per què es feien tants pisos? Perquè es compraven. I es necessitaven? Una part sí, però una part molt important no. Pensaves que aquell pis el podies comprar bé, amb un bon finançament, i et donaven més diners i podies comprar un cotxe. I pensaves que si d'aquí a tres anys no anava bé et vendries el pis, que valdria més diners. Però això és mentida i aquí ha estat el problema.

Les mesures del Govern semblen llençades a perdigonades, sense gaire coordinació entre elles. Com les valora?

Quan en poc temps hem passat de dos a quatre milions d'aturats el que cal evitar és que arribem als sis, cosa que podia passar si l'economia quedava absolutament col·lapsada, sense cap tipus de consum. Per tant, la primera mesura del Govern de posar pegats era necessària, cal donar diners a la gent perquè no

deixi de consumir. Però el que encara no veig són les mesures de futur, que són les que de veritat ens trauran de la crisi. Moltes de les injeccions de diners que es fan, sobretot en el sector de la construcció, s'haurien de destinar a fer obra que prepari per al futur: no és el mateix gastar-te 2 milions d'euros a fer o arranjar una plaça dura que destinar-los a refer l'escola de Formació Professional i dotar-la d'uns bons laboratoris. Espero que les mesures que s'apliquin a partir d'ara siguin per preparar la nostra competitivitat de cara el futur.

Que canviarà, la crisi? La manera d'estalviar? La manera de consumir?

Canviarà el què i el com consumim. Estarem molt escarmentats pel que fa a consumir a crèdit. Demanàvem crèdit per a tot, fins i tot per fer vacances. El consum a crèdit és molt perillós i Espanya s'ha convertit en el país més endeutat del món. Les famílies espanyoles són les més endeutades i això ha de canviar per convicció i per escarment. El model de consum que tenim s'ha anat fent insostenible des del punt de vista de la utilització de recursos primaris, de la utilització d'energia, de la producció de residus, i per tant haurem d'ajustar el consum no només reduint el crèdit per no gastar el que tenim i el que no tenim, sinó també per veure en què ens el gastem. Hem d'aconseguir mantenir uns

nivells de benestar similars als d'anys enrere, però gastant molt menys, millorant l'eficiència energètica. No hi ha energia per a tothom i patirem de ben segur una crisi energètica mundial.

Quin paper tenen o han de tenir els sindicats en aquest context?

El model industrial que hem tingut fins ara ha comportat un cert model social, els horaris fixos, tot comença a les 8 del matí, tots hem d'anar a la fàbrica, tots hem de fer vacances el mateix dia... El model de relacions laborals que els sindicats han aconseguit crear i negociar és encara massa esclau del model industrial i no està adaptat a una economia que tindrà molta menys producció de béns i estarà molt més centrada en els serveis, en la utilització del coneixement i la informació. Per tant, el gran repte dels sindicats en els propers anys serà adaptar els drets dels treballadors al nou model econòmic, ja que si no es fa estarem endarrerint aquest canvi. Això no vol dir aplicar el que diuen alguns empresaris sobre l'acomiadament lliure o rebaixar les indemnitzacions, però sí cal tenir en compte que l'economia que ve serà més flexible, i per tant la relació laboral haurà de ser també molt més flexible, trobant la manera de no perdre drets.

Emili Rey

SEGIS Alfons López & Pepe Gàlvez

CCOO reclama la creació de 50.000 nous llocs de treball públics

Marc Contijoch

La crisi econòmica està portant moltes empreses a acomiadar nombrosos treballadors amb l'objectiu d'estalviar-se'n els sous i de reduir despeses. Igualment, l'Administració de la Generalitat intenta seguir els mateixos passos que l'empresa privada i també vol reduir llocs de treball. Aquesta reducció de l'ocupació pública disminueix la qualitat dels serveis públics que s'ofereixen a la ciutadania i a més fa més gran la xifra de treballadors i treballadores en situació d'atur.

CCOO de Catalunya considera inadequada aquesta estratègia, i no només denuncia els acomiadaments a l'Administració sinó que aposta per potenciar la contractació i per la creació de 50.000 nous llocs de treball públics per sortir de la crisi i per millorar la cohesió social i l'Estat del benestar.

Per CCOO calen més professors de primària, secundària i formació professional. A més, també és necessari augmentar el nombre de treballadors en l'àmbit de la salut i en l'atenció a la dependència i reforçar de manera immediata la plantilla de les oficines de treball de la Generalitat, que es veuen desbordades per l'allau de persones aturades que han d'atendre.

PERILLA LA QUALITAT DELS SERVEIS

La manca d'aquests professionals en l'Administració fa que empitjorin les condicions de treball dels empleats públics que ja hi treballen actualment, ja que calen més recursos per mantenir una qualitat adequada dels serveis que s'ofereixen. És per això que CCOO demana a la

Calen més professionals en l'àmbit de la salut

Generalitat que disminueixi la precarietat en el sector públic, que creï les places necessàries per mantenir el nivell de qualitat dels serveis i que es creï un observatori de l'ocupació pública a Catalunya que permeti, amb la participació dels agents socials, millorar els instruments per mesurar i analitzar l'evolució i la qualitat de l'ocupació en el sector públic.

PUBLIREPORTATGE

El Consorci, distingit pel seu compromís mediambiental

El Consorci està fent passos gegants de cara a l'objectiu que el polígon de la Zona Franca de Barcelona sigui la primera àrea industrial certificada mediambientalment i, en aquest sentit, ja ha aconseguit els primers reconeixements de la seva gestió mediambiental per part de les entitats especialitzades.

Si l'any passat les millores en la gestió de manteniment i energètica, en els consums d'envasos, aigua, paper i electricitat, i també en la gestió de residus, van aconseguir els certificats EMAS i TÜV de qualitat ambiental per la seu corporativa del Consorci i el seu parc de vehicles, enguany tot indica que aquesta distinció s'estendrà a la gestió mediambiental del polígon.

Malgrat que el Consorci no té capacitat inspectora respecte de l'activitat de les 300 indústries establertes en el polígon, sí que des de l'any 2007 compta amb l'anomenada Plataforma de Serveis, un instrument que s'ofereix a les empreses per coad-

juar una gestió eficient en mediambient, higiene i salut en el treball, seguretat, gestió mancomunada de residus, assessoria tècnica i legal, formació i auditories energètiques. El propòsit del Consorci és que el polígon vagi cap a l'excel·lència i que les empreses puguin centrar els seus esforços a millorar la seva competitivitat.

Una mostra d'aquest esforç per difondre els valors respectuosos amb l'entorn també es troba en l'exigència d'un pla ambiental i de criteris de sostenibilitat en els projectes edificatius que el Consorci promou. D'altra banda, també s'ha posat fil a l'agulla per transformar les cobertes de naus industrials en instal·lacions fotovoltaïques per fomentar la generació d'energies renovables, uns usos fotovoltaïcs que també s'instal·laran en altres polígons industrials, i que aviat s'inauguraran en els edificis que té el Consorci en l'àrea portuària i industrial de Barcelona.

CCOO denuncia la manca de seguretat a la Ciutat de la Justícia

L'Agrupació de Justícia de CCOO ha denunciat els incompliments en matèria de seguretat i salut laboral, per part del Departament de Justícia de la Generalitat, a la Ciutat de la Justícia. Per això el sindicat ha interposat una denúncia davant la Inspecció de Treball.

Els treballadors i treballadores d'aquest complex, situat entre Barcelona i l'Hospitalet, ja han protestat en diverses ocasions per uns problemes d'organització i de seguretat que semblen no acabar. CCOO ja ha posat de manifest les mancances, deficiències i riscos, per exemple a l'edifici H, però el Departament de Justícia no adopta les mesures correctores.

Cal dir que aquesta desídia de la Generalitat pot posar en risc la seguretat i la salut del personal que hi treballa, i també dels ciutadans i professionals que diàriament visiten les seues judicials.

SIGNAT L'ACORD DE MESURES PER A L'OCUPACIÓ JUVENIL

Tània Pérez

Després d'un procés de més d'un any i mig en el qual Acció Jove – Joves de CCOO de Catalunya ha tingut un paper protagonista, el 16 de setembre vàrem signar l'Acord de mesures per a l'ocupació juvenil.

Aquest acord ha estat elaborat pel Govern de la Generalitat, sindicats, patronal i el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, i a tots ens compromet. L'objectiu és promoure l'accés del jovent a una educació i una formació de qualitat, la millora de les condicions de treball i facilitar una inserció plena en el mercat laboral. En un moment en què la taxa d'atur dels i les joves d'entre 16 i 19 anys supera el 50% –més elevada si parlem de joves que provenen del fracàs escolar–, valorem molt positivament aquest acord, que, per primera vegada, deixa d'entendre els i les joves com un número, una taxa o un percentatge que cal apujar o abaixar, per esdevenir un col·lectiu amb unes necessitats i problemàtiques concretes que cal tractar des de l'arrel, evitant caure en el disseny de polítiques “per a joves”, que, lluny de solucionar el problema, precaritzen l'ocupació.

La crisi dels mitjans de comunicació afecta la qualitat de la democràcia

El tancament d'un mitjà de comunicació no és tan sols un desastre humà i professional sinó també un fort cop per a la qualitat de la democràcia. La crisi econòmica, que afecta directament la publicitat, està sent utilitzada per les empreses de comunicació per impulsar plans de reestructuració no pactats amb els treballadors i retallar drets, salaris i ocupació en mitjans de comunicació tant públics com privats.

Durant anys, els treballadors dels mitjans han patit una permanent precarització de les seves condicions laborals, i ara, amb la crisi econòmica, aquest procés s'ha endurit. Els grups mediàtics han desplegat en els darrers anys importants expansions econòmiques i corporatives amb altíssims beneficis, que no han estat invertits per reforçar les capacitats productives i afrontar l'adaptació als nous períodes de crisi com l'actual, que ara és utilitzada com a pretext per fer retallades de plantilles.

MOBILITZACIONS

CCOO va promoure el passat 7 de maig una jornada de mobilització en defensa de l'ocupació als mitjans de comunicació i pel manteniment de la premsa plural i de qualitat amb presència a tot arreu. La contínua pèrdua de llocs de treball i drets laborals fa necessàries la unió i la mobilització dels professionals dels mitjans, molts d'ells ja a l'atur i d'altres amb la incertesa de la viabilitat futura de la seva empresa.

La crisi ha agafat les empreses editores sense fer la necessària adaptació a les noves tecnologies i nous suports de la informació, i han passat directament a aplicar plans d'urgència per a la supervivència, que es concreten bàsicament en la reducció de despeses. El 90% d'aquesta reducció ha estat de personal de redacció, tallers, administració i publicitat. Paral·lelament s'han retallat condicions laborals, s'han augmentat les jornades de treball i ha disminuït la qualitat de la informació. Tampoc la premsa gratuïta, la ràdio i la televisió, tant pública com privada, s'han deslliurat del tsunami d'acomiadaments i de la precarietat laboral. Les dades ens demostren que en els darrers anys s'han perdut més de 2.500 llocs de treball en aquest sector. CCOO demana la paralització de tots els processos de regulació d'ocupació que no acreditin un acord entre la direcció del mitjà de comunicació i els treballadors. Cal avançar i consolidar un nou model de ràdio i de televisió i nous serveis de comunicació que compleixi amb les seves funcions de servei públic de qualitat. I cal la promoció de la mesa sobre la situació dels mitjans de comunicació integrada pel Govern i per agents sindicals, professionals i empresarials.

Amb la integració laboral hi guanyem tots

Integració laboral

Perquè gràcies a tu, a les entitats socials i a 7.700 empreses responsables socialment, més de 20.000 persones en risc d'exclusió social ja tenen una oportunitat laboral que els permetrà tirar endavant.

D'aquesta manera, l'Obra Social "la Caixa" afavoreix una societat en la qual tots tinguem més oportunitats i en la qual tots sumem amb la nostra feina. Una societat en la qual hi guanyem tots. **Ens hi acompanyes?**

Obra Social "la Caixa"

L'educació també paga la crisi

Montse Ros

CCOO ha defensat durant els últims dos anys que l'educació no havia de pagar la crisi. Per sortir de la crisi envers un nou model econòmic i social, més competitiu i més just, era molt important mantenir, si no augmentar, la inversió per càpita en educació i en investigació.

A Catalunya, el conseller Maragall ha optat clarament per una política d'estalvi estricta.

N'estan pagant la factura els professionals i les professionals de l'educació. Hi ha 24.000 alumnes més al sistema educatiu, aproximadament, en unes 1.000 aules noves. I només 170 mestres més. Per atendre 1.000 aules, són necessaris un mínim de 1.500 docents. Sembla clar que la càrrega de feina se sosté sobre el treball extraordinari de les plantilles actuals.

Una altra part de la factura, la paga l'alumnat. Amb menys professorat i més alumnat per centre, moltes activitats encaminades a la millor atenció individual o en petit grup no es podran dur a terme per falta de personal.

RETALLADA A LA FP

Un cost d'importància social i econòmica enorme és la falta d'oferta educativa de formació professional i d'ensenyaments bàsics per a persones adultes. En disparar-se l'atur, moltes persones opten, amb bon criteri, per millorar la seva formació. El nombre de sol·licituds per a estudis postobligatoris s'ha doblat respecte del curs anterior. L'oferta, no.

Aproximadament han quedat sense plaça a formació professional unes 18.000 sol·licituds, i unes altres 18.000 a les escoles per a persones adultes.

CCOO té molt a dir en la defensa dels serveis públics, perquè són la riquesa dels que no som rics. CCOO té molt a dir sobre la responsabilitat dels poders públics en la creació d'ocupació quan l'atur s'estén. CCOO té molt a dir en la promoció d'una economia que compe-

Les plantilles de mestres tindran sobrecàrrega de feina

teixi amb productes de valor i no de baixos costos basats en baixos salaris. CCOO té molt a dir respecte al dret de la ciutadania de qualsevol edat a l'educació i a la formació de qualitat. I té molt a dir en les condicions de treball dels professionals i les professionals de l'educació i en el compliment dels acords sindicals.

Perquè tenim molt a dir, ens haurem de fer sentir.

La formació professional, element clau per contribuir al canvi de model productiu

Un dels grans reptes al nostre país és incrementar el nombre d'alumnes que cursen formació professional (FP), per tal d'incrementar les competències professionals de les persones i millorar la competitivitat en les empreses. Cal, per tant, que la FP es percebi com una oportunitat de futur, que permeti un canvi en l'estructura productiva, que ha de situar-nos a un nivell competitiu amb relació a la majoria de països de la Unió Europea.

Segons l'Estudi de l'ocupació a Catalunya, de l'any 2008, elaborat per CCOO de Catalunya, el model productiu espanyol i el català es caracteritzaven, entre d'altres coses, per l'escassa qualificació d'un gran nombre de treballadors i, també, per la sobrequalificació, l'excés de qualificació per al lloc de treball a ocupar, d'uns altres. Amb aquest panorama, un dels objectius, tant de l'Acord estratègic com del Pla

general de formació professional, és incrementar un 40% el nombre d'alumnes que cursin FP el 2010. És clar, doncs, que es requereix un sistema de formació professional integrat, fort, estable, transparent i eficient. Lluny d'això, lamentablement, la Generalitat ha reduït places en el curs d'enguany.

ACREDITACIÓ DE L'EXPERIÈNCIA

Per una altra banda, CCOO considera molt positiva l'aprovació del Decret d'avaluació i acreditació de l'experiència laboral i dels aprenentatges adquirits per vies no formals, i reclama la seva implementació a Catalunya. Cal, també, que s'impulsi la posada en marxa de la xarxa FP.Cat, la integració i la correcta planificació de l'oferta formativa i la garantia de recursos per al seu desenvolupament.

La patronal CEOE dinamita el diàleg social amb propostes contra els drets fonamentals dels treballadors

E.R.

Durant el mes de juliol sindicats, patronal i Govern van seure durant un grapat de dies al voltant de la taula del diàleg social per mirar de trobar les mesures per aplicar en el nostre mercat de treball per sortir de la crisi en les millors condicions.

Durant el mes de juliol sindicats, patronal i Govern van seure durant un grapat de dies al voltant de la taula del diàleg social per mirar de trobar les mesures per aplicar en el nostre mercat de treball per sortir de la crisi en les millors condicions. El repte era certament difícil, però d'entrada calia tenir en compte que el mercat de treball no ha estat el responsable d'aquesta crisi i per tant no són els seus fonaments els que s'han de tocar, ans al contrari cal reforçar-los. CCOO es presentava al diàleg social, conjuntament amb UGT, amb una proposta basada en un gran pacte per l'economia, la ocupació i la cohesió social. Aquest pacte recollia, en primer lloc, la necessitat d'actuar davant la situació d'aquelles persones que de manera crua pateixen la crisi, que són les que han perdut el lloc de treball, les que buscant feina no la troben, i molts d'ells, fins i tot, ja no reben cap prestació o subsidi per desocupació. En el mes d'agost, CCOO va alertar que eren ja més de 100.000 els aturats a Catalunya que es trobaven en aquesta situació. En segon lloc, cal fer el possible trobar les mesures per reanimar l'activitat econòmica de manera que s'aturi la sangria de pèrdua de llocs de treball i es creï ocupació. En tercer lloc, cal revisar el funcionament del nostre sistema financer perquè el crèdit arribi a les famílies i a les petites i mitjanes empreses. El pacte recollia, també, la necessitat de canviar el model de creixement que ha caracteritzat la nostra economia en les últimes dècades. Per CCOO això suposa apostar per una base industrial forta, que inverteixi en I+D+i, millorar el funcionament del nostre sistema educatiu i impulsar decididament la formació professional, tant la inicial com la que s'ha de fer al llarg de la vida. I, finalment, cal garantir que tot això es fa des del sosteniment i l'aprofundiment en el nostre sistema de benestar, garantint la contribució a la configuració d'una societat més cohesionada i justa, desenvolupant d'una vegada per totes la Llei d'atenció a les persones dependents i garantint la viabilitat i la bona salut del nostre sistema públic de pensions.

Totes aquestes propostes requerien un posicionament de

partida molt diferent al que s'havia establert el juliol de 2008 i calia fixar que tal com estan les coses, cap tema estratègic havia de quedar fora del marc del diàleg social.

CEOE INSOLIDÀRIA I AMB PROPOSTES RETRÒGRADES

La patronal CEOE, però, es va instal·lar en la posició de sempre i va exposar sobre la taula del diàleg social les velles receptes retrògrades que afecten directament els drets aconseguits històricament pels treballadors i les treballadores. La CEOE es va mostrar inflexible i gens dialogant quan va demanar d'entrada i al final emprendre una reforma laboral, quan tothom sap que el mercat de treball

L'Escola d'Estiu de CCOO debat com sortir enfortits de la crisi

Com és tradicional abans de l'estiu, CCOO de Catalunya va organitzar l'Escola d'Estiu, que enguany va arribar a la 18a edició sota el títol de "Com sortir enfortits de la crisi". Amb ponents com Fernando Valdés, catedràtic de Dret del Treball i Seguretat Social a la Universidad Complutense de Madrid, Joan Subirats, catedràtic de Ciència Política de la UAB, o Joan Majó, exministre d'Indústria i Energia, es va reflexionar sobre les causes, els responsables i les conseqüències de la crisi, així com les propostes per sortir-ne en les millors condicions. Entre d'altres aspectes, els ponents van coincidir a destacar que els canvis legislatius no serveixen per canviar el model productiu. Altres elements que es van destacar per afrontar la crisi amb garanties van ser el reequilibri del pes dels sectors productius, l'ajust del sistema educatiu a les necessitats de les empreses o l'impuls d'eines com l'acord estratègic, entre d'altres.

no ha tingut res a veure en aquesta crisi. La patronal va demanar, també, la simplificació o l'eliminació dels procediments administratius en matèria laboral, que és el mateix que demanar l'acomiadament lliure i la rebaixa substancial de les indemnitzacions en les sortides forçades dels treballadors del seu lloc de treball per part de l'empresari, com si en aquest país no fos fàcil acomiadar un treballador. També van demanar l'impuls de mesures de control de l'absentisme laboral, proposta molt perillosa venint de la patronal CEOE, que considera absentisme laboral fins i tot el fet d'haver tingut un fill o la tasca regulada per llei dels delegats

sindicals, representants legals dels treballadors. Però encara quedava la proposta estrella que va indignar els sindicats i el Govern. La CEOE va demanar la rebaixa en cinc punts de les cotitzacions a la Seguretat Social que realitzen les empreses. Aquesta

rebaixa es va xifrar en uns 20.800 milions d'euros, fet que posava en risc la viabilitat futura del nostre sistema públic de pensions. Absolutament inacceptable. I si a aquestes propostes hi afegim el bloqueig que la patronal està fent de la negociació col·lectiva mentre els sindicats no acceptin rebaixes salarials en els convenis, es presenta una tardor certament complicada i calenta. CCOO ja ha advertit que no acceptarà xantatges d'aquest tipus, que suposen, fins i tot, l'incompliment del marc legal del que ens hem dotat en el nostre mercat de treball.

420 EUROS PER ALS ATURATS SENSE INGRESSOS

Ateses les circumstàncies i amb el diàleg social trencat, el ministre de Treball, Celestino Corbacho, va anunciar el mes d'agost l'aprovació d'un subsidi de 420 euros per a aturats que ja havien perdut totes les prestacions. Si bé la proposta va ser ben rebuda pels sindicats, el problema va sorgir quan tan sols es va aplicar als aturats que havien perdut les prestacions a partir de l'1 d'agost, fet que deixava fora la immensa majoria d'afectats per la pèrdua de la feina i la posterior pèrdua de la prestació o el subsidi. CCOO i UGT van reclamar que la mesura s'apliqués de forma retroactiva als aturats que ja no cobraven res des del dia 1 de gener i que s'allargués un any, i a poder ser mentre es mantingui la crisi. Finalment el PSOE va arribar a un acord al Congrés dels Diputats amb ERC, IU-ICV i altres grups polítics per tirar endavant un decret llei per ampliar el termini de cobertura de la prestació a partir de l'1 de gener.

Per què volem que s'apugin els impostos?

Joan Carles Gallego

La forta caiguda de l'activitat econòmica, el retraïment de la demanda i el consum i l'alt nivell de persones desocupades amb les problemàtiques personals, socials i econòmiques associades, reclamen una forta despesa pública, més inversió i ajuts socials. La intervenció dels governs necessita una política fiscal expansiva que utilitzi la capacitat d'endeutament que encara tenim i incrementi els ingressos públics per atendre les noves necessitats. Dèficit públic i més ingressos públics són compatibles per tal de possibilitar els recursos necessaris per fer les polítiques que permetin actuar de forma directe des dels poders públics per reactivar l'economia, amb ajuts selectius a sectors amb viabilitat i competitiu, per impulsar activitats que generin ocupació, i per garantir la prestació social a les persones aturades i desenvolupar i millorar els serveis públics adreçats a les persones.

QUE PAGUI MÉS QUI MÉS TINGUI

Cal reformar el sistema fiscal per tal de fer-lo més progressista –que pagui més qui més tingui– i que recapti allò que permeti finançar uns serveis homologables a Europa. En els darrers anys, el nostre sistema fiscal s'ha fet més injust ja que la major part dels ingressos públics s'obtenen fonamentalment de les rendes del treball i del consum (IVA). Les reformes han incrementat la regresivitat del sistema, establint deduccions i figures impositives que han afavorit les rendes del capital i les grans fortunes: baixada del tipus màxim d'IRPF del 47 al 43%, baixada del tipus sobre les rendes de capital del 20% al 18%, regulació de les societats d'inversió col·lectiva (SICAV) per afavorir l'exclusió fiscal dels patrimonis de les grans famílies (només tributen l'1%), eliminació de l'impost sobre el patrimoni, etc. I s'han donat ajuts a tothom amb independència de la seva situació econòmica (400 €, el xec guarderia...). La reforma fiscal ha de garantir els ingressos suficients per fer polítiques públiques avançades, tan ara en situació de crisi com en el futur, apuntalant i millorant el nostre estat del benestar, homologant-lo amb Europa amb qui encara tenim un diferencial negatiu de 7 punts del PIB en despesa social.

En aquest debat hi ha sectors contraris a qualsevol pujada d'impostos. Són aquells que ja els va bé que els costos de la crisi recaiguin sobre el treball, que som qui ara els paguem amb els nostres impostos i que després pagarem el deute amb els efectes de la inflació sobre els salaris. Cal exigir una reforma fiscal progressista que, a més, posi la lluita contra el frau i l'economia submergida en el centre d'atenció de la inspecció fiscal.

L'índex de producció industrial a Catalunya va caure un 14,5%

Clara evolució a la baixa de l'ocupació en la indústria

La població ocupada en la indústria a Catalunya, al segon trimestre del 2009, va ser de 622.200 persones, un 18,6% menys que al mateix període de l'any anterior. A Espanya el descens va ser més moderat, un 13,7% menys que al segon trimestre de 2008, que, traduït en xifres, són 2.799.400 treballadors.

L'any 2009 està mostrant una clara tendència a l'alça pel que fa als expedients de regulació d'ocupació. Així, la xifra d'afectats per ERO a Catalunya és, fins ara, de més de 65.000. A més, una estimació de CCOO preveu que un terç dels expedients de suspensió temporal de contractes es pugui transformar en acomiadaments en els propers mesos, amb la qual cosa prop de 21.500 persones més podrien perdre la feina. Amb tot, i malgrat la importància real i mediàtica

La xifra d'afectats per ERO a Catalunya supera les 65.000 persones

d'aquests expedients, són els acomiadaments individuals els que porten més gent a l'atur, ja que suposen el doble dels acomiadaments producte d'expedients de regulació.

REFORMA DE LA INDÚSTRIA

Amb aquestes dades, és evident que cal una reforma en profunditat de la indústria catalana, activitat que encara avui és el motor de la nostra comunitat i que ha patit una caiguda de l'11% en el PIB internacional, per sobre, fins i tot, del descens de la construcció, que ha estat d'un 10%. Per això, des de CCOO de Catalunya es reclama, entre d'altres, el desenvolupament urgent de la Llei de política industrial, aprovada al juny pel Parlament de Catalunya, així com impulsar els instruments de política industrial o prioritzar les polítiques d'R+D+i. A més, caldria redimensionar l'Institut Català de Finances, dotant-lo de més recursos, sobretot econòmics, ja que actualment no pot resoldre els problemes de liquiditat de moltes empreses.

PETITS GESTOS QUE FAN QUE MOURE'S EN TRANSPORT PÚBLIC SIGUI ENCARA MÉS FÀCIL

LA REVOLUCIÓ DELS PETITS GESTOS HA COMENÇAT

Generalitat de Catalunya

pel transport públic som-hi

Les dades de l'EPA reflecteixen una taxa d'atur del 15,9%

La crisi posa difícil la defensa dels llocs de treball en les empreses

El nombre d'aturats a Catalunya va ser, al segon trimestre de 2009, de 601.900 persones segons l'enquesta de població activa, fet que suposa un descens de 20.800 aturats i aturades respecte al trimestre anterior. La taxa d'atur es va situar en el 15,88%. Les xifres de la població ocupada indiquen, però, que, malgrat la reducció dels aturats, encara s'estan destruint llocs de treball a casa nostra. En aquest sentit, Catalunya va ser la segona comunitat autònoma amb la caiguda més gran d'ocupació, amb 40.800 persones ocupades menys.

MÉS EXPEDIENTS DE REGULACIÓ

No és aliè a aquest fet, tot i que no n'és l'únic ni el principal motiu, l'augment dels ERO que estan patint les empreses catalanes. Així, companyies capdavanteres com Roca o, un cop més, Nissan, tornen a plantejar nous expedients de regulació, que compten amb la ferma oposició de CCOO.

En el cas de la multinacional automobilística, CCOO ha presentat un recurs contra l'ERO aprovat el passat mes de juliol, que afecta 548 treballadors/es. El sindicat al·lega que no hi ha causes suficients per justificar els acomiadaments i defensa que es podrien haver aplicat altres mesures menys traumàtiques. En el moment de tancar aquest número s'especulava, a més, la possibilitat que Nissan presentés un nou expedient temporal. Pel que fa a Roca, l'empresa ha presentat un ERO d'extinció de contractes per a 713 treballadors (341 d'ells de la factoria de Gavà), i un

de temporal per a 234 persones més, de les quals 110 pertanyen a la planta catalana. Els treballadors estan duent a terme mobilitzacions de protesta contra la mesura, mentre CCOO exigeix a la multinacional el manteniment de les tres plantes espanyoles (a més de la de Gavà, té la d'Alcalá de Henares i la d'Alcalá de Guadaíra), especificant el nombre de treballadors i de producció amb què es mantindrien. El sindicat recorda que no admetrà acomiadaments sense un pla social i prejubilacions, que impedeixin la sortida traumàtica dels treballadors afectats. També a Sharp s'exigeix un pla industrial de futur, que reculli l'adjudicació de noves càrregues de treball i nous productes, que garanteixin el volum de plantilla

CCOO ha presentat un recurs contra l'ERO de Nissan

actual (490 persones) davant la intenció de la companyia de presentar un ERO de suspensió temporal durant 6 mesos per a 320 persones de la planta de Sant Cugat del Vallès.

Altres empreses amb expedients plantejats són La Seda de Barcelona, on 139 dels seus 234 treballadors es veuran afectats per un expedient de suspensió temporal, i Sun Roller, fabricant de caravanes, que ha presentat un expedient de rescissió de contractes per a 64 dels seus 200 treballadors i ha anunciat que, si no s'accepta, procediran al tancament de l'empresa. Així mateix, tant la plantilla de Kaufil com la de Dogi es mobilitzen davant l'estancament en les negociacions dels expedients plantejats en ambdues empreses. Dogi ha anunciat un ERO amb 90 acomiadaments i reduccions per a 65 treballadors més, i Kaufil pretén acomiadar els 56 treballadors de la seva planta catalana i traslladar-ne la producció a una filial a Navarra.

Guia sindical per a l'actuació a l'empresa contra la grip A

CCOO de Catalunya ha elaborat la primera guia sindical on es recullen els criteris fonamentals per a l'actuació a l'empresa davant l'actual pandèmia de grip A.

El sindicat considera que s'ha de fer una planificació a les empreses per tal de fer front a aquest fenomen.

Per això ha presentat aquest document d'orientacions sindicals, que situa les bases per a la participació dels treballadors i treballadores i dels seus representants en l'adopció dels acords relacionats amb el pla d'actuació als centres de treball. Aquesta guia es pot descarregar al web del sindicat tant en català com en castellà.

CCOO aposta per la unitat de la classe treballadora, la convivència i la cohesió social

Ghassan Saliba

Sovint s'oblida que l'arribada de població immigrada a casa nostra ha estat la resposta a les demandes d'un model econòmic que necessita mà d'obra intensiva, precària i amb baixos salaris, i amb una economia submergida molt forta. En els darrers anys de bonança econòmica, la immigració ha permès un fort creixement de l'economia.

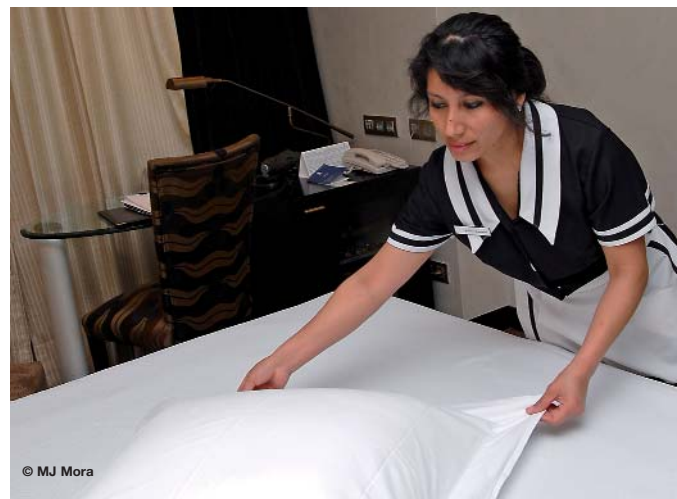
Malauradament, això no ha comportat una millora del nostre Estat del benestar (sanitat, educació, serveis socials...), per donar resposta a l'augment de la població. La immigració ha posat sobre la taula aquests dèficits, que poden generar punts de fricció entre les persones més desafavorides, especialment en moments de crisi econòmica com l'actual. Davant d'això, cal deixar molt clar que les persones immigrades són tant víctimes d'aquesta crisi com ho és qualsevol altre treballador o treballadora: les causes de la crisi estan vinculades al nostre model econòmic i a l'especulació financera i no pas a la immigració.

MEMÒRIA SEMESTRAL DEL CITE

La memòria semestral del Centre d'Informació de Treballadors Estrangers (CITE-CCOO) mostra els efectes de la crisi sobre les persones estrangeres. Així, el nombre de persones que treballen passa del 63,3% en el 2008 al 52% en el 2009. Aquesta reducció afecta més els homes (del 61,3% al 47,3%) que les dones (del 65% al 58%), ja que es dóna especialment en sectors com la construcció i la indústria, amb presència majoritària d'homes (96,4% i 78,4%, respectivament). Creix lleugerament la irregularitat en relació amb el 2008 (passa del 39,9% al 40,1%), encara que les dificultats vinculades a la pèrdua de la feina poden incrementar notablement el nombre de persones en situació irregular. Augmenta el treball irregular, encara que menys que en anys anteriors. Tot i això, afecta el 50,8% de les persones que treballen. Aquest increment es dóna en sectors amb forta presència de dones, com ara el servei domèstic (el 93,5%) i els altres serveis (el 55,5%).

Des de CCOO rebutgem els discursos que culpabilitzen la immigració de la crisi econòmica, l'atur o el dèficit del nostre Estat del benestar, i una visió utilitària que veu les persones immigrades com a recursos laborals. També rebutgem qualsevol instrumentalització política de la immigració que jugui amb els sentiments irracionals, la por i el desconeixement de la ciutadania per obtenir rèdits electorals. En

aquests moments complicats que estem vivint cal més que mai treballar per promoure la cohesió social i la convivència. Aquest és també un dels principals reptes del sindicat en els propers mesos.

© MJ Mora

Cal facilitar la integració laboral i social en els centres de treball, evitant qualsevol tipus de discriminació

ACORD DE GESTIÓ DE LA DIVERSITAT A L'HOTEL MAJESTIC

La direcció i els representants dels treballadors de l'Hotel Majestic han signat un acord de gestió de la diversitat que garanteix la no-discriminació en l'accés als llocs de treball per motius d'origen, i assegura la igualtat en les condicions de treball i en la promoció interna en el si de l'empresa. Aquest acord forma part d'una iniciativa que compta amb el suport de la Generalitat de Catalunya i el Fons Social Europeu, i que pretén facilitar la integració laboral i social en els centres de treball evitant qualsevol tipus de discriminació. L'Hotel Majestic és un centre de treball amb un bon nombre de treballadors i treballadores de diferents nacionalitats i cultures. Això ha fet que el Comitè d'empresa i la Direcció hagin entès la necessitat de gestionar aquesta diversitat per millorar les relacions laborals i la productivitat de l'empresa.

Són necessàries les fusions de les caixes?

Dolors Llobet

La crisi econòmica mundial ha tingut com a detonant l'enfonsament del sistema financer, que, després d'anys de funcionament sense regles ni controls i de pràctiques retributives abusives buscant el màxim benefici a curt termini, ha donat lloc a una crisi de confiança que ha comportat el bloqueig de la liquiditat que feia funcionar l'economia.

Al nostre país, les entitats financeres, molt dependents del finançament exterior, han obtingut grans beneficis a partir del mercat immobiliari, de l'endeutament de les empreses i les persones. I ara han de fer front a venciments a curt i mitjà termini en un context de forta caiguda d'ingressos pels baixos tipus d'interès i d'increment de la morositat per la crisi immobiliària i l'augment de l'atur.

L'actuació de supervisió i control del Banc

d'Espanya durant aquests anys ha evitat la fallida de bancs o caixes com en altres països, però ara això no és suficient. Calen mesures a curt termini: recapitalitzar entitats per millorar-ne la solvència; condicionar els ajuts públics a compromisos de reforçar l'estructura de capital de les entitats i garantir l'ocupació; promoure sistemes de cooperació o fusions entre caixes d'estalvi que els permetin guanyar dimensió i facilitar l'accés a mercats majoristes per obtenir finançament.

CONDICIONS DE CCOO

El Govern de l'Estat, abans de l'estiu, va aprovar el FROB (Fons de Reestructuració Ordenada Bancària), el qual ha servit per iniciar els processos de fusions entre caixes. CCOO, com a sindicat majoritari en el sec-

tor, hi participem i condicionem el nostre vot favorable en les assemblees generals de les caixes al principi següent: viabilitat econòmica de la futura entitat, independència d'ingerències polítiques o econòmiques, manteniment de l'ocupació i les condicions laborals i defensa de la naturalesa jurídica de les caixes i de la seva contribució al desenvolupament econòmic territorial.

La reestructuració del sector financer és necessària per desbloquejar l'accés al crèdit i al finançament de les empreses i les persones i la reactivació de l'economia. I garantir la naturalesa jurídica de les caixes és apostar per un model d'entitats financeres que contribueixin al desenvolupament econòmic i social del territori on estan ubicades i a evitar l'exclusió financera d'àmplies capes de la societat.

ATLANTIS
assegurances

Suma avantatges i resta preu a la teva assegurança d'Auto

Aconsegueix el teu xec-regal Suma Perfecta de fins a 80€

Sol·licita pressupost, sense compromís, i reservarem el teu xec-regal fins al venciment de la teva pòlissa actual.

Informa-te'n a la teva delegació més propera o truca'ns al **901 500 400**

Avantatges exclusius per als afiliats a

Promoció vàlida fins al 30/09/09 per a noves pòlisses contractades. Condicions promocionals disponibles a les nostres ofiines.

CCOO denuncia l'incompliment generalitzat de la redacció de plans de desplaçament d'empresa

Miquel de Toro

El Decret 152/2007, impulsat per la Generalitat l'any 2007, preveu una sèrie de mesures destinades a restablir la qualitat de l'aire a 40 municipis de la RMB, declarats zona de protecció especial. Entre les mesures relacionades amb la mobilitat, fora de les mediàtiques relacionades amb la limitació de velocitat, una de les més importants era l'obligatorietat de redactar plans de desplaçaments d'empresa, abans del 31 de desembre de 2008, en els centres de treball privats de més de 500 treballadors/es, i públics de més de 200. En total, es calcula que el nombre d'empreses afectades és d'unes 200. Segons dades de l'ATM d'abril de 2009, els plans presentats són 12, i només 2 estableixen objectius quantificats de millora de la situació ambiental. Aquesta situació és especialment greu si tenim en compte que la mobilitat per motius laborals representa

La mobilitat per motius laborals representa el 20% dels desplaçaments

ta més del 20% (d'aquesta, més del 60% es fa en cotxe privat) de la que es produeix a la RMB.

Des de CCOO de Catalunya considerem que la mesura va néixer amb una sèrie de mancances que s'han de solucionar: manquen indicadors a assolir, no es preveu la possibilitat d'elaborar plans de polígons, ni la participació dels treballadors/es, hi ha mancances a l'hora de definir el concepte de «centre generador de mobilitat», etc. Els plans de desplaçaments poden ser una garantia per aconseguir els objectius marcats per la Llei de mobilitat de Catalunya: servir per proporcionar un sistema de mobilitat més sostenible i segur. Però ens hem d'assegurar que la seva aplicació no caigui en l'oblit per la manca de voluntat de les empreses, de pressió de l'Administració o d'interès de la ciutadania.

ta més del 20% (d'aquesta, més del 60% es fa en cotxe privat) de la que es produeix a la RMB.

io institutsodontològics

CCOO
www.ccoo.cat

MOLT MÉS QUE UNA CLÍNICA DENTAL

Més de 400.000 clients ja confien en nosaltres!

- Qualitat en el servei
- Honestetat en el diagnòstic
- 400 professionals de tota confiança
- T'ofereim servei a 25 centres propis

No tanquem
per vacances

Finançament a
12 mesos sense interessos

Condicions especials **CCOO**
www.ccoo.cat

1a visita, consulta i revisió **Gratüites**
Radiografies intrabucales **Gratüites**
Higiene bucal **20€**
Resta de tractaments **20% Dte.**

VINE I COMPROVA-HO TU MATEIX!

BARCELONA (Poblenou)
BARCELONA (St. Andreu)
BARCELONA (Eixample esq.)
BARCELONA (Sagrada Família)
BARCELONA (Les Corts)
GIRONA
TARRAGONA
L'HOSPITALET DE LL. (Centre)
L'HOSPITALET DE LL. (Collblanc)

Ramon Turro, 246
Neopàtria, 55
Diputació, 238
Sardenya, 319
Av. Madrid, 141-145
De la Rutllia, 49-51
Av. Prat de la Riba, 23-25
Bruc, 51
Dr. J. Ferran i Clua, 6

932 247 770
933 601 070
933 426 400
934 570 453
934 394 500
972 426 400
977 249 966
932 615 800
934 489 792

SABADELL
TERRASSA
BADALONA
CORNELLÀ
GRANOLLERS
MATARÓ
MANRESA
VIC
VILANOVA I LA G.
ST. BOI DE LL.

Sant Joan, 23-31 1r 1a
Gallieu, 213
Av. Martí Pujol, 254
Mn. Jacint Verdaguer, 6
Plaça Josep Barangé, 10-11
Iluro, 90
Mn. Jacint Verdaguer, 15
Rda. Francesc Camprodon, 11
Llibertat, 89
Mallorca, 40

937 275 396
937 333 368
933 894 331
934 741 932
938 793 228
937 577 181
938 774 597
938 869 400
938 105 858
936 613 500

ALCALÀ DE H., MADRID, CASTELLÓ, VALÈNCIA, SARAGOSSA

Disminueix la xifra de treballadors autònoms a Catalunya

La Federació Sindical TRADE ha fet públiques les dades de la segona edició de l'Observatori de l'Evolució del Treball Autònom. La FS-TRADE va impulsar aquest Observatori per tal d'analitzar un segment del mercat de treball que a Catalunya engloba el 17,60% de les persones cotitzants a la Seguretat Social.

En general, les darreres dades, corresponents al segon trimestre del 2009, mostren com la crisi està afectant de forma més important els treballadors i treballadores autònoms, i especialment a Catalunya.

En aquest temps, les pèrdues de cotitzants autònoms a l'Estat han suposat el 40,67% del total de pèrdues del sistema (20.052 sobre 49.306). A Catalunya el total del sistema només ha disminuït un 0,03% (1.014 baixes), però el règim d'autònoms ha disminuït un 0,69% (3.867 baixes).

DADES PER SECTORS

La secció d'activitat que ha perdut més autònoms, tant a Espanya com a Catalunya, ha estat la construcció, amb una disminució de 6,38% i 6,64% respectivament. Però també perden cotitzants autònoms les indústries extractives, la indústria manufacturera, el comerç i la reparació de vehicles, les activitats administratives i els serveis auxiliars, l'educació i altres serveis.

En canvi, les úniques seccions on augmenten cotitzants en el règim d'autònoms són hostaleria i activitats sanitàries i de serveis socials.

Si comparem dades del primer semestre del 2009 amb les del primer semestre del 2008, a Catalunya trobem un panorama bastant negatiu: les altes d'autònoms han disminuït un 17,14% i les baixes han augmentat fins al 15,03%.

DONES I IMMIGRANTS

Pel que fa a gènere, cal dir que la crisi continua produint un reajustament en el mercat de treball; es perden moltes menys dones cotitzants que homes en el conjunt del sistema. Aquesta diferència s'aprofundeix aquest darrer trimestre pel que fa al règim d'autònoms. Quant a treballadors autònoms estrangers, les baixes a Catalunya només suposen el 7,44% de les pèrdues; el col·lectiu xinès és l'únic que augmenta el nombre d'autònoms.

Totes aquestes dades, doncs, ens han de servir per analitzar la situació del col·lectiu autònom al nostre país, en aquests moments de forta crisi econòmica, i poder proposar millores en el camp de l'autoocupació.

El sector de reparació de vehicles perd autònoms

Cal regular la prostitució

Rosa Bofill

Davant les notícies aparegudes en els mitjans de comunicació en relació amb la prostitució, en les quals es culpabilitza de la situació les persones més vulnerables, que són les dones que l'exerceixen, hem de reiterar la nostra postura de denúncia de la hipocresia i la xenofòbia que es manifesten en declaracions que només aporten solucions de caire repressiu.

Des de CCOO de Catalunya hem reclamat i reclamem una acció contundent contra les màfies que exploten persones obligant-les a prostituir-se, alhora que recordem la posició que el sindicat defensa i proposa des de fa molts anys en favor de la regulació de la prostitució, que situï les condicions laborals de les dones en el mateix pla d'igualtat que altres feines. Cal cercar solucions laborals i socials per abordar aquesta realitat. Cal acabar amb la situació de vulnerabilitat d'aquestes persones garantint el ple reconeixement dels drets humans i lluitar per eradicar la violència i l'explotació que deriven de la manca de drets laborals i socials. Aquest és un tema que apareix constantment i que cal abordar d'una vegada per totes amb rigorositat i valentia. Rebutgem la relació que s'està fent entre prostitució i immigració, situació provocada pel manteniment en irregularitat permanent d'aquestes persones. El no-reconeixement d'aquesta activitat com a treball condemna aquestes persones a no poder accedir mai a tenir els documents que els proporcionin una situació normalitzada en el nostre país.

La tira lila

L'accés a l'habitatge, més difícil amb la crisi

L'actual crisi econòmica ha provocat un important augment de les persones que s'han quedat a l'atur i també ha fet créixer les dificultats de part dels treballadors i treballadores (sobretot joves, immigrants i persones aturades o amb rendes baixes) per poder accedir a un habitatge digne a Catalunya. Per això, CCOO de Catalunya considera que fer accessible el preu de l'habitatge ha de ser una prioritat per als diversos agents implicats: promotors, entitats financeres i administracions públiques. A casa nostra hi ha un estoc de més de 65.000 habitatges de nova construcció pendent de venda, però amb la crisi, tot i l'estancament dels preus, no s'ha trobat sortida a aquest excedent.

QUE N'ABAIXIN ELS PREUS

És per aquest motiu que CCOO de Catalunya demana als promotors que abaixin els preus dels habitatges més enllà del que han fet fins ara, fins a un punt en què no perdin diners, però que els faciliti la sortida dels estocs de pisos construïts existents que no tenen comprador.

Pel que fa referència a les entitats financeres, cal que assumeixin responsabilitats i que es decideixin a alliberar els habitatges de què disposen, com una forma alternativa de cara a poder sanejar part dels seus comptes.

A més, l'Administració ha de fomentar programes de rehabilitació i millora dels edificis que ho necessitin, potenciar les

A Catalunya hi ha un estoc de 65.000 habitatges de nova construcció

ajudes per al manteniment dels habitatges i per al pagament del lloguer, desenvolupar ajudes específiques per fer front al pagament d'hipoteques, augmentant les ajudes a les famílies amb dificultats per fer-hi front, i fer créixer de forma substancial les borses de lloguer social.

CLINICA BAVIERA
INSTITUTO OFTALMOLOGICO EUROPEO

corporate

LA CURA DE LA SEVA VISIÓ
MEREIX CONFIANÇA

Pla corporatiu en salut visual per afiliats/ades, col·laboradors i familiars directes de

CCOO CATALUNYA

Miopia • Hipermetropia • Astigmatisme

	Tarifa privada	Tarifa CCOO CATALUNYA
Consulta Refractiva	75 €	35 €
Correcció per làser*	1.075 € 1.175 €/ull	945 €/ull

Consulta Refractiva **GRATUÏTA** des de octubre fins al desembre

* Excepte tractaments especials de Lasik customitzat. Descomptes no acumulables a altres ofertes.

20% de descompte a la resta de consultes i tractament (excepte en pròtesis).

Condicions de finançament personalitzades.

En pocs minuts • Sense dolor ni hospitalització • Amb anestèsia tòpica (gotes)
Només per ser afiliats/ades, col·laboradors de **CCOO CATALUNYA**, a Clínica Baviera es podran beneficiar vostè i els seus familiars directes d'avantatges i descomptes exclusius en la cura de la seva visió amb tota confiança.

TARIFES VÀLIDES PER A CLÍNiques DE CATALUNYA.

CB Barcelona. C/Ganduxer, 71 | C/Balmes, 183. Tel. 93 241 77 04 | Tel. 93 362 49 90
CB Hospitalet. Rambla Just Oliveras, 48. Tel. 93 260 05 10
CB Mataró. C/Lepant, 13-21 (Centre Quirúrgic Maresme). Tel. 937 41 92 00
CB Reus. C/Castellvell, 12-14. Tel. 977 32 80 60
CB Sabadell. C/Prat de la Riba, 53-5. Tel. 93 745 09 52
CB Tarragona. C/Pere Martell, 41. Tel. 977 25 19 32

Es imprescindible acreditar-se a la primera visita a la clínica. Tarifes vàlides fins al 31/12/09.

902 130 100

www.clinicabaviera.com

A CORUÑA • ALAVA • ALBACETE • ARAGON • ASTURIAS • BALEARES
BARCELONA • BURGOS • CASTELLON • CIUDAD REAL • GUIPUZCOA
LA RIOJA • MADRID • MALAGA • MURCIA • NAVARRA • PALENCIA
PONTEVEDRA • SEVILLA • TARRAGONA • VALENCIA • VALLADOLID • VIZCAYA

Espai de debat i reflexió

Es posa en marxa *Els dilluns del Cipri*

La Fundació Cipriano García – CCOO de Catalunya ha posat en marxa un nou espai de reflexió i participació. Amb el nom d'“Els dilluns del Cipri”, en homenatge a Cipriano García –l'històric sindicalista fundador de CCOO, que va morir el 1995–, aquest cicle pretén convidar regularment diferents persones per parlar de temes que generen debat.

L'objectiu, doncs, és aprofundir en els valors de transformació social que poden contribuir a l'elaboració de propostes per a la construcció d'un projecte social alternatiu.

CONFERÈNCIA DE MANUEL CASTELLS

Per inaugurar aquest espai, el 5 d'octubre a la tarda el professor universitari Manuel Castells va impartir la conferència “¿Hay vida después de la crisis?”. En ella, el sociòleg va reflexionar sobre el futur després d'aquest període d'intensa recessió econòmica internacional. Després d'aquesta trobada inicial, des de la Fundació Cipriano García es treballa per ampliar els debats i la participació de l'afiliació i de persones i entitats interessades amb noves sessions d'“Els dilluns del Cipri”, que tindran un caràcter mensual. Aquest cicle forma part del pla estratègic que es proposa seguir la Fundació, juntament amb la potenciació del Seminari Salvador Seguí –on des del 1999 es debat sobre el treball sindical i la defensa dels drets socials i nacionals–, i l'elaboració de nous projectes que tenen a veure amb les noves finalitats de la Fundació Cipriano García – CCOO de Catalunya.

El sindicat col·labora en el programa de commemoració de l'afusellament de Ferrer i Guàrdia

La Fundació Francesc Ferrer i Guàrdia, constituïda l'any 1987, commemora enguany el centenari de l'afusellament de Ferrer i Guàrdia amb la voluntat de promoure el coneixement del seu llegat i de la seva figura històrica i humana. Amb aquesta commemoració es volen promoure i protagonitzar iniciatives que permetin actualitzar i continuar el treball de Francesc Ferrer i Guàrdia en el que va significar l'Escola Moderna. Des de la Fundació, en el marc del centenari, es desenvolupa un programa d'actes i projectes propis, alhora que es col·labora en la coordinació i la divulgació de les iniciatives d'altres entitats, institucions i ciutadans i ciutadanes que, per voluntat pròpia, volen retrobar-se amb el llegat del lliurepensador que va ser Ferrer i Guàrdia. Trobareu tota la informació a www.ferreruardia.org.

Va de tv

Televisió sense fronteres

L'espai de comunicació de les llengües catalana, èuscara i gallega

CCOO participa en la recollida de signatures perquè prosperi la proposició de llei “Televisió sense Fronteres: l'espai de comunicació de les llengües catalana, èuscara i gallega”. L'objectiu és garantir legalment i de manera definitiva la recepció dels programes autonòmics de ràdio i televisió emesos en algunes d'aquestes llengües en els territoris de l'Estat que comparteixen una mateixa comunitat lingüística. És el cas, per exemple, de la recepció de TV3 al País Valencià, de la televisió basca a Navarra o de la televisió gallega a la zona d'El Bierzo.

Aquesta proposició de llei, presentada per mitjà d'Iniciativa Legislativa Popular a escala estatal, ha estat promoguda per Acció Cultural del País Valencià i compta amb el suport, entre altres, de personalitats del món polític, social i cultural dels àmbits català, gallec, basc i espanyol, i d'entitats, organitzacions, sindicats i partits polítics que també s'hi han adherit.

La proposició es basa en la Carta europea de les llengües regionals o minoritàries, aprovada pel Govern espanyol l'any 1992 i ratificada el 2001, per la qual l'Estat està obligat a facilitar la comunicació i les relacions en l'àmbit dels mitjans de comunicació audiovisuals entre els territoris que comparteixen un mateix sistema lingüístic.

Si vols fer arribar el teu suport a aquesta iniciativa posa't en contacte amb la teva federació o la teva unió territorial!

Xavier Lloreda

“des de fa vint anys fem pisos VPO a preu de cost”

Cooperativa Habitatge Entorn

- els millors preus del “mercat protegit”
- pisos de protecció oficial a preu cooperatiu
- preus amb **plaça d'aparcament i traster inclosos**
- pisos de qualitat a preu de cost
- pagament tipus pla d'estalvi: entrada mínima
- 6.000 pisos entregats són la garantia
- gestió en règim cooperatiu: transparència i participació

Promocions d'habitatges a les zones de Barcelona, Tarragona, Lleida i Girona

Barcelona

Granollers VI
(Sector Z1)
L'Hospitalet de
Llobregat III (Gornal 3)
Abrera IV (El Morral)
S. Fruitós de Bages IX
(Sector Nord)
Banyeres del Penedes
(Camí de l'Arboç)

Tarragona

Constantí II i IV
(Ravasols)
Tarragona II
(Camp Clar)
L'Hospitalet de l'Infant
(Camí de la Porrassa)

Lleida

El Palau d'Anglesola
(Sector Sau 2)
Lleida V
(Copa d'Or)
Tàrrega II i III
(El Reguer)

Girona

Besalú
(Can Suròs)

